

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systeembeschrijving

Naam: Kanaal Gent-Terneuzen

Watersysteemcode: ZV1

Rijkswaterstaat-dienst: Zee en Delta

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkeringbeheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

Het waterlichaam Kanaal Gent-Terneuzen is in de 19de eeuw door de mens gegraven ten behoeve van de scheepvaart.

Het kanaal Gent-Terneuzen ligt deels in Nederland (14 km) en deels in België (21 km, geen onderdeel van deze legger). Het kanaal wordt vanuit België gevoed met zoet water en mondt uit in de Westerschelde. Het kanaal is van de Westerschelde afgesloten met sluisen. Hoewel getracht wordt het zoute water zoveel mogelijk tegen te houden, komt via de sluisen van Terneuzen op beperkte schaal zout water het kanaal in. Hierdoor heeft het kanaal dus een zoutgradiënt; het chloridegehalte fluctueert tussen circa 1000-3000 mg/l.

In het kanaal vindt veel scheepvaart plaats. Schepen met een maximale diepte van 12,5 m kunnen het kanaal bevaren. Het streefpeil van het kanaal is 2,13 m +NAP; het kanaalpeil kan variëren tussen 1,88 m en 2,38 m +NAP. Het kanaal is gemiddeld 150 meter breed op de waterspiegel en tenminste 13,5 meter diep bij het streefpeil.

Naast scheepvaart wordt het kanaal ook gebruikt voor afvoer van water, drinkwater, visserij en recreatie.

In een peilbesluit is het peil van het waterlichaam vastgelegd.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs keringen en kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam is het sluisencomplex Terneuzen in beheer bij Rijkswaterstaat aanwezig. Het sluisencomplex is opgebouwd uit drie afzonderlijke schutsluizen: namelijk de Westsluis, de Middensluis en de Oostsluis.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

Voor regionale keringen langs de Rijkswateren is nog geen wettelijke normering vastgesteld. Daarom is vooralsnog in deze legger de huidig aanwezige situatie vastgelegd met als doel deze minimaal in stand te houden.

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP en correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een MLW (maatgevende lage waterstand).